

Въ сѣбота на а: недѣла,

Отъ Лѣка, зачало 15.

Въ онова врѣмѣ, слѣзе Исусъ въ Капернаумъ, градъ Галилейскій; и по-бываше ги въ сѣботы-ты. И чѣдаха сѣ на ученіе-то мѣ; защото слово-то мѣ бѣше съ власть. И въ сѣборнице-то имаше единъ человекъ, кой-то имаше дѣхъ на не чистъ бѣсъ; и извика съ голѣмъ гласъ. И казваше: остави, що имашъ ты съ насъ, Исусе Назаранине? дошелъ си да ны погвѣишь ли? знаежъ тѣ кой си, Свѣтый Божій. И запрѣти мѣ Исусъ, и каза: мѣхни и излѣзъ изъ него. И бѣсъ-тъ го хвърли на срѣдъ, и излѣзе изъ него, безъ да го поврѣди никакъ. И смѣаха сѣ сички; и разговараха сѣ по-мѣждѣ си, и дѣмаха: Какво е това слово, че той съ власть и сила повелѣва на нечисты-ты дѣхове, и излизатъ?

Въ недѣла първа. отъ Лѣка, зачало: 17.

Иа онова врѣмѣ, като сто-аше Исусъ при езеро-то Геннисаретско; видѣ два кораба, че стоаха при езеро-то; а рыбари-ти бѣха излѣзли отъ тѣхъ, та (си) испираха мрежи-ты. И като влѣзе въ единъ отъ корабы-ты, кой-то бѣше Симонъ, помолѣ го да го отдалечи малко отъ земя-та; и сѣдна та побиваше народа изъ кораба. И щомъ прѣстана отъ да

говори, рече на Симона: отъ те-гли (кораба) въ дѣлбочина-та, и хвърлете мрежи-ты си да уловите (рыба). А Симонъ отговори, и мѣ рече: Наставниче! Сичка-та нощъ сѣмъ сѣ трѣдили, и нищо не улови-хмы: но по твоѣ-та дѣма ще хвърля мрежа-та. И това като направиха, уловиха много мно-жество рыбы; щото сѣ раздираше мрежа-та имъ. И кимнаха на дрѣжина-та (си), конто бѣхъ въ дрѣгѣа корабъ, да додѣтъ да имъ помогнѣтъ: и додоха, и напѣли-ха два-та кораба до толко, щото щѣха да потѣнѣтъ. А като видѣ Симонъ Петръ, припадна на колѣна-та Исусовы, и дѣмаше: Иди си отъ мене, Господи! защото сѣмъ человекъ грѣшенъ. Понеже ужасъ обзѣ и него, и сички-ты, конто бѣха съ него, за лова на рыбы-ты, кой-то уловиха. По-добно и Икова и Иоанна, сынове-ты Зеведеевы, конто бѣха дрѣгари на Симона. И рече Исусъ на Симона: не бойся; отъ сега ще лови-ишь человецы. И като извлекоха корабы-ты на земя-та, оставиха сичко, и отидоха слѣдъ него.

Въ понедѣльникъ на в. недѣла

отъ Лѣка зачало 16

Иа онова врѣмѣ, влѣзе Исусъ въ кѣща-та Симонова; и разнесе сѣ слѣхъ за него по сички-ты околны мѣста. А тѣща-та Симонова бѣше ѣжъ уловила треска; и молиха мѣ сѣ за неѣ. И той сѣ

спрѣ: